

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 kwietnia 2010 r., w sprawie z powództwa F. S.
przeciwko A. F.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 listopada 2012 r.,

- 1) odrzuca skargę,**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda F. S. od wyroku Sądu Rejonowego w S. oddalającego powództwo przeciwko A. F. o zapłatę kwoty 12.000 złotych tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy zastępstwa procesowego powoda.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*. Sąd Najwyższy wyjaśnił także, że każde wymaganie przewidziane w wymieniony przepisie ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (np. postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl., czy z dnia 27 lipca 2006 r., III CNP 25/06, niepubl.).

Skoro więc ww. przepis wyraźnie odróżnia podstawy skargi od wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, to nie może budzić wątpliwości, że skarga musi zawierać każdy z tych elementów przedstawiony odrębnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2012 r., IV CNP 91/11, niepubl.; z dnia 20 marca 2012 r., III CNP 34/12, niepubl.).

W skardze powoda powołano jej podstawy wraz z uzasadnieniem oraz szczegółowo opisano przebieg postępowania w sprawie, ale nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Jeżeli ten sam przepis wypełnia jednocześnie podstawę skargi oraz stanowi przepis, z którym orzeczenie jest - zdaniem skarżącego - niezgodne, to obowiązkiem skarżącego jest przedstawienie obu tych elementów w sposób wyraźnie wyodrębniony i uwydatnienie podwójnej roli powołanego przepisu. Tymczasem we wniesionej skardze powód skonkretyzował jedynie jej podstawy, nie wskazał natomiast przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, co sprawia, że skarga ta nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2012 r. sygn. akt II CNP 71/11 oraz 72/ 11, niepubl.).

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, albowiem wniosek zawarty został w piśmie określonym jako odpowiedź na skargę, które zostało wysłane listem poleconym w dniu 15 czerwca 2012 r. (k. 26), po skutecznym doręczeniu skargi pełnomocnikowi pozwanego w dniu 29 maja 2012 r., tzn. po upływie terminu do podjęcia tej czynności procesowej (art. 398⁷ § 1, w zw. z art. 424¹² k.p.c. por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003 nr 9, poz. 120; z dnia 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, niepubl.; z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, niepubl.; z dnia 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, niepubl.).